

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 8 J/29 aprilie 2009

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în intervenția pentru soluționarea unor cereri și acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, de către pârâta B. I. - judecător la Judecătoria P., precum și cea constând în intervenția pentru soluționarea unor cereri ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii săvârșită de pârâtele D. M. și C. F., ambele judecători la C.A.P., prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți – inspectorii R.L.O. și M. E., pârâta judecător B.I., personal și pârâta judecător C.F., asistată de avocat A. D. Ș., apărător ales, potrivit împuternicirii avocațiale, emisă în baza contractului de asistență juridică nr. 378822 din data de 10.03.2009, depusă la dosar, lipsă fiind pârâta-judecător D. M.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că, la data de 28.04.2009 s-a transmis prin fax de către pârâta judecător D.M. o cerere de amânare a judecării cauzei, pentru motive medicale, însoțită de copia biletului de trimitere pentru servicii medicale seria

[REDACTED]
BTCIA nr. 0896951 și adeverința medicală nr. 4653 din 23.04.2009 emisă de
Unitatea Sanitară Spitalul Județean Argeș.

Secția pune în discuție cererea de amânare a judecării, formulată de pârâta
judecător D.M..

Având cuvântul, pârâta judecător B. I. susține că înțelege starea de sănătate a
doamnei judecător D. M., însă nu este de acord cu amânarea cauzei, întrucât la acest
moment poate propune probe în combaterea acțiunii disciplinare formulată
împotriva sa și, pentru o bună soluționare a cauzei solicită disjungerea față de
acțiunea disciplinară formulată împotriva doamnei judecător D.M..

Având cuvântul, avocat A.D.Ș., apărător ales al pârâtei judecător C. F. susține
că întrucât nu există conexitate între cauze solicită disjungerea cauzei față de pârâta
judecător D.M. care nu se poate prezenta din motive medicale, judecata putând
continua față de pârâtele judecător B. I. și C.F.. Totodată arată că nu este de acord cu
amânarea cauzei.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători arată că nu se opune
încuviințării cererii de amânare formulată de pârâta judecător D.M., cererea fiind
motivată cu actele medicale depuse la dosar și, dat fiind că între faptele săvârșite de
pârâtele judecător nu există conexitate, nu se opune la disjungerea cauzei față de
pârâta judecător D.M..

Secția, după deliberare, admite cererea de amânare a judecării formulată de
pârâta judecător D.M., această cerere fiind dovedită cu actele medicale depuse la
dosar.

În temeiul dispozițiilor art. 165 Cod procedură civilă, admite cererea de

disjungere a prezentei cauze față de pârâta judecător D.M., pentru soluționarea cu celeritate și într-un termen rezonabil a cauzei față de pârâtele judecător B.I. și C. F., deoarece între faptele reținute în sarcina fiecăreia dintre pârâtele judecător nu există conexitate.

În continuare, Secția a luat în examinare acțiunea disciplinară formulată împotriva pârâtelor judecător B. I. și C. F..

Pârâta judecător B.I. solicită să fie avute în vedere următoarele aspecte cu privire la validitatea interceptărilor și înregistrărilor ale căror transcrieri au fost folosite ca probe de către Comisia de disciplină pentru judecători: instanța care a dispus autorizarea acestora respectiv T.B. nu era competentă, având în vedere calitatea inculpaților și faptul că aceste convorbiri au fost transcrise trunchiat, deși dispozițiile Codului de procedură penală prevăd transcrierea acestora în totalitate.

Astfel, se arată de către pârâta judecător B.I. că potrivit comunicatelor de presă existente pe site-ul D.N.A., procurorii din cadrul acestei instituții au efectuat în dosarul nr. 26/P/2008 cercetări penale față de inculpatul V.V. care a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de: constituire a unui grup infracțional organizat, permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității în formă continuată, luare de mită în formă continuată, fals intelectual aflat în legătură directă cu o infracțiune de corupție, nerespectarea regimului armelor și munițiilor, infracțiuni pentru judecarea cărora a fost stabilită competența în primă instanță în favoarea unei curți de apel, respectiv C.A.T.M., după strămutare. Ori, potrivit art. 91¹ Cod procedură penală instanța competentă să realizeze autorizarea interceptării și înregistrărilor video sau audio este cea

competentă să judece cauza în primă instanță. Din notele de redare a convorbirilor telefonice realizate de numitul V.V. cu aceasta reiese că autorizația nr. 150/AI/2008 emisă la data de 12.03.2008 este dată de T.B..

Din acest punct de vedere solicită a se aprecia dacă această instanță era sau nu competentă să autorizeze aceste interceptări și să certifice înregistrările în cauză.

De asemenea, susține că s-a făcut o selecție a înregistrărilor discuțiilor purtate de aceasta cu inculpatul V.V., astfel încât, notele de redare a convorbirilor interceptate conțin multe puncte de suspensie, fraze incomplete, fără a exista vreo precizare că e pauză sau sunt zgomote în ambient care să împiedice ascultarea convorbirilor sau să facă imposibilă redarea întregului dialog, cel mai relevant aspect fiind cel referitor la discuțiile purtate în data de 04.04.2008, de unde lipsește orice mențiune din partea lui V.V. legată de faptul că a făcut demersuri să aducă un coleg de acasă pentru a-i elibera plăcuțele de înmatriculare.

O altă chestiune se referă la faptul că alături de convorbirile purtate în data de 03.04.2008 de pârâta judecător B.I. cu comisarul V.V., sunt depuse și convorbirile purtate de către acesta cu M.D. pentru a reda demersurile respective și întâlnirea cu acesta, însă în data de 04.04.2008 lipsesc orice alte convorbiri purtate de comisarul V. cu alți colegi pentru a se vedea despre ce este vorba.

În final, pârâta judecător B.I. susține că potrivit deciziei nr. 54 din 14.01.2009, C.C. a constatat că dispozițiile articolului unic pct. 1-23 din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, sunt neconstituționale.

Având cuvântul, avocat A.D.Ș. solicită Comisiei de disciplină pentru judecători să precizeze dacă în cauză se aplică dispozițiile procedurale civile sau penale, în vederea stabilirii cadrului procesual și pentru a aprecia cu privire la validitatea probelor avute în vedere de către Comisie, în susținerea acțiunii disciplinare.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți, arată că procedura în fața Secției pentru judecători este cea instituită de procedura civilă, astfel că validitatea proceselor verbale de transcriere a convorbirilor interceptate și înregistrate poate fi invocată în cadrul procesului penal ce se află în curs de soluționare.

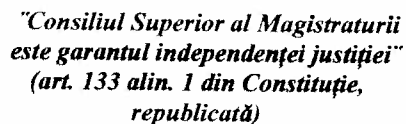
Cu privire la celelalte aspecte, respectiv conținutul notelor de transcriere a convorbirilor, acestea constituie chestiuni ce pot fi analizate odată cu fondul cauzei.

Secția, după deliberare, asupra chestiunilor prealabile invocate de pârâta judecător B. I., apreciază că acestea sunt apărări pe fondul cauzei și pot fi avute în vedere cu ocazia soluționării cauzei.

În continuare, procedează la audierea pârâtelor judecător B.I. și C.F., cu privire la faptele reținute în sarcina lor, declarațiile acestora fiind cosemnate în scris și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul pe fond.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți solicită admiterea acțiunii față de pârâta judecător B.I. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6
Fax: 322.62.96
Web: www.csm1909.ro

[REDACTED]
acțiunea disciplinară redă cu fidelitate desfășurarea faptelor.

Cu privire la acțiunea disciplinară formulată împotriva pârâtei judecător C.F., Comisia de disciplină pentru judecători susține că interceptările privesc discuțiile purtate de aceasta cu ofițerul de poliție V.V. în împrejurări distincte, respectiv la data de 13.03.2008 și 14.03.2008, referitoare la preschimbarea unor permise de conducere, precum și cele din luna iunie 2007 privind intervenția judecătorului pe lângă un alt coleg judecător, cadru didactic la Facultatea de Drept din Pitești, pentru favorizarea la examen a fiicei ofițerului de poliție. Această faptă săvârșită în luna iunie 2007 nu face obiectul acțiunii disciplinare întrucât termenul prevăzut de lege pentru exercitarea unei eventuale acțiuni disciplinare era deja împlinit la data sesizării.

În continuare, Comisia de disciplină pentru judecători arată că, deși pârâta s-a prezentat la sediul poliției cu actele necesare preschimbării permiselor de conducere, nu a urmat circuitul obișnuit, reglementat pentru toți cetățenii, respectiv acela de a depune actele la biroul de relații cu publicul. Judecătorul s-a prezentat la o intrare în sediul instituției care interzicea accesul persoanelor străine, a apelat la serviciile unui ofițer de poliție din cadrul instituției care i-a permis accesul prin acel loc și care a procedat la rezolvarea cu prioritate a cererii acesteia. Afirmatia judecătorului în sensul că a solicitat sprijinul ofițerului V.V. doar în considerarea relațiilor de vecinătate cu acesta și fără a produce nici un fel de consecințe, nu este întemeiată.

Raporturile dintre judecător și polițist rezultate din convorbirile telefonice purtate în anul 2007 constituie elemente circumstanțiale în analiza faptei săvârșite de judecător în luna martie 2008 și care dovedesc că judecătorul C.F. a persistat, în

timp, într-o conduită necorespunzătoare.

Față de aceste considerente, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți solicită admiterea acțiunii disciplinare așa cum a fost formulată și aplicarea unei sancțiuni prevăzută de art. 100 din Legea nr. 303/2004.

Având cuvântul, pârâta judecător B.I. susține că declarațiile date în fața inspectorilor care au efectuat cercetarea prealabilă sunt valabile, însă Comisia de disciplină pentru judecători a reținut o altă situație de fapt, eronată.

În final, pârâta judecător B.I. solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată, iar în combaterea acțiunii disciplinare depune la dosar concluzii scrise.

Având cuvântul, avocat A.D.Ș, apărător ales al pârâtei judecător C.F. solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Fapta reținută de către Comisia de disciplină pentru judecători nu reprezintă și nu constituie abatere disciplinară în sensul dispozițiilor art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Proba cu înregistrarea convorbirilor telefonice este inadmisibilă în prezenta acțiune din perspectiva dreptului procesual civil, cât și din perspectiva dreptului procesual penal.

Astfel, în absența unei încălcări a atribuțiilor de serviciu, a sarcinilor care îi revin în virtutea obligațiilor specifice profesiei, fapta nu poate fi calificată abatere disciplinară motiv pentru care se impune respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

Potrivit art. 98 din Legea nr. 303/2004, judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, iar art. 99 din același act normativ enumără câteva fapte în legătură cu îndatoririle de serviciu ce reprezintă în

concepția legiuitorului abateri disciplinare ale judecătorilor și procurorilor.

Așadar, esențial pentru încadrarea unei fapte în categoria abaterii disciplinare este ca aceasta să fie în legătură cu îndatoririle de serviciu ale judecătorului, justificându-se astfel și competența Consiliului Superior al Magistraturii de soluționare a acțiunii disciplinare, acesta având rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor.

Astfel, pretinsa abatere disciplinară întemeiată pe art. 99 lit. b din Legea nr.303/2004 nu există pentru următoarele motive:

Fapta nu a fost săvârșită în legătură cu munca sa și nu reprezintă o încălcare a îndatoririlor de serviciu, întrucât calitatea de judecător a doamnei C.F. nu a fost menționată niciodată în cadrul convorbirilor telefonice, astfel încât informațiile au fost solicitate nu în calitate de judecător, ci în virtutea relațiilor mai vechi de prietenie, cei doi fiind foști vecini.

Fapta nu poate fi considerată o intervenție pentru soluționarea unei cereri în sensul prevăzut de art. 99 lit. b, întrucât pârâta a solicitat doar informații în legătură cu documentele și procedura legală pentru preschimbarea permisului de conducere.

O altă condiție esențială pentru calificarea faptei ca abatere disciplinară este ca scopul intervenției să fie soluționarea unei cereri altfel decât în limita cadrului legal, ori doamna judecător C.F. nu a urmărit eludarea dispozițiilor legii sau sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor ce-i reveneau, ci doar informații cu privire la procedura legală. Astfel, a obținut toate documentele necesare, solicitate oricărei persoane pentru preschimbarea permisului, a plătit taxa și s-a prezentat la sediul poliției în timpul orelor de program pentru fotografiere.

În final, avocat A.D.Ș, apărător ales al pârâtei judecător C.F. solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată și depune la dosar concluzii scrise.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători la data de 03.02.2009, sub nr. 2/J/2009, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtelor judecător B.I., din cadrul Judecătoriei P.D.M. și C.F., din cadrul C.A.P. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b, din Legea nr. 303/2004, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că, pârâta judecător B.I. a intervenit pentru soluționarea unor cereri și a acceptat rezolvarea intereselor personale sau ale membrilor familiei, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, iar pârâtele judecător D.M. și C.F. au intervenit pentru soluționarea unor cereri ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 99 – 101 din legea sus-menționată.

Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

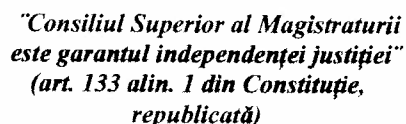
La data de 21.10.2008, Consiliul Superior al Magistraturii s-a sesizat din oficiu cu privire la aspectele semnalate în cuprinsul articolului de presă intitulat „Magistrați argeșeni în Mafia Permiselor”, publicat la data de 15.10.2008, în săptămânalul J.A.

Prin articolul de presă publicat în ziarul sus-menționat se arăta că, inculpatul V.V. a făcut demersuri pentru a-l aduce de acasă pe funcționarul care putea elibera plăcuțele cu numărul de înmatriculare atribuit autoturismului aparținând judecătorului B.I. – președinte al Judecătoriei P..

Autorul articolului de presă preciza că, la baza acestor dezvăluiri s-a aflat încheierea nr. 1571/23.09.2008 pronunțată în dosarul nr. 7423/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, prin care fusese admisă cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. de desemnare a unei alte instanțe egale în grad cu cea a C.A.P. pentru soluționarea cauzei în situația în care se va emite rechizitoriul în dosarul de urmărire penală nr. 26/P/2008.

Aspectele care au apărut în presă au avut în vedere tocmai conținutul referatului întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. în susținerea cererii adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție, în care se făcea referire la unele relații existente între lucrătorii de poliție implicați în eliberarea nelegală a permiselor de conducere și judecători de la instanțele din raza C.A.P., aspecte reținute din interceptările convorbirilor telefonice purtate între aceste persoane.

După întocmirea rechizitoriului în dosarul penal nr. 29/P/2008 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. și sesizarea instanței de

Acest fapt a fost confirmat de discuția telefonică purtată în ziua de 26.03.2008, inițiată de pârâta judecător B.I. care, cu acea ocazie, a comunicat interlocutorului V.V. că s-a „interesat” cu privire chestiunea comunicării și a

termenului de 30 de zile, oferindu-se să obțină un exemplar al hotărârii judecătorești cu mențiunea „definitivă”, pe care îl va înmâna personal lui V.V., fără a mai fi necesară deplasarea acestuia la sediul instanței.

În cursul aceleiași convorbiri, pârâta judecător a menționat că urma să-l contacteze telefonic pe V.V., în vederea înmatriculării unei mașini, acesta exprimându-și disponibilitatea de a sprijini solicitarea acesteia, fiind emisă chiar ipoteza trimiterii unei alte persoane la sediul poliției în vederea efectuării formalităților respective. Pârâta judecător a menționat însă că se va deplasa personal la sediul poliției, deoarece avea mai multe probleme de rezolvat.

Ulterior, la data de 02.04.2008, pârâta judecător B.I. l-a contactat telefonic pe ofițerul de poliție V.V., interesându-se asupra datei când se putea prezenta pentru înmatricularea autoturismului. Interlocutorul său i-a comunicat pârâtei judecător că se poate prezenta oricând la sediul poliției, stabilindu-se de comun acord ziua în care cei doi urmau să se întâlnească. Pârâta judecător a menționat că îl va anunța telefonic pe ofițerul de poliție în momentul în care va ajunge la sediul instituției iar numitul V.V. i-a transmis că era suficient să lase actele, după care poate pleca.

În ziua următoare, respectiv la 03.04.2008, pârâta judecător l-a contactat telefonic pe V.V. la momentul sosirii la sediul poliției, ofițerul de poliție îndrumându-o să se prezinte la poarta instituției, unde va fi întâmpinată de o anumită persoană.

Imediat după încheierea acestei convorbiri, ofițerul V.V. a purtat o discuție telefonică cu funcționarul M.D.P., comunicând acestuia că la poarta instituției se află președintele judecătoriei, doamna B., pe care a descris-o, solicitându-i să o

primească în sediul instituției pentru efectuarea unor operațiuni de înmatriculare și radiere. Numitul V.V. a atenționat funcționarul că trebuie să primească actele pârâtei judecător și să nu o rețină pe aceasta o perioadă mare de timp, urmând să fie contactată telefonic pentru a i se comunica rezultatul.

După aproximativ 21 de minute, funcționarul M.D.P. l-a contactat telefonic pe numitul V.V., informându-l că a „rezolvat cu doamna B.”, în sensul că aceasta urma să revină la o dată ulterioară, deoarece nu erau „în regulă” toate actele prezentate.

În aceeași zi, după întâlnirea cu funcționarul de poliție M.D.P., pârâta judecător B.I. l-a contactat telefonic pe numitul V.V., căruia i-a mulțumit pentru „operativitate și promptitudine”, solicitându-i, totodată, să-i comunice numărul de telefon al colegului cu care discutase.

Imediat după încheierea convorbirii, numitul V.V. i-a comunicat pârâtei judecător numărul de telefon solicitat și a informat-o că, în vederea rezolvării problemei, se poate întâlni cu persoana respectivă în fiecare zi, în jurul orelor 8,00 – 8,20.

În ziua următoare, respectiv la data de 04.04.2008, din discuția telefonică purtată între pârâta judecător și V.V. a reieșit că, în jurul orelor 15,00, aceasta s-a deplasat la sediul poliției pentru ridicarea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și, constatând că programul de lucru cu publicul se încheiase, l-a contactat telefonic pe ofițerul V.V. informându-l că nu poate ridica plăcuțele cu numărul de înmatriculare, deoarece biroul de relații cu publicul era închis.

Față de această situație, V.V. a procedat imediat la contactarea telefonică a unui funcționar, căruia i-a solicitat să revină la ghișeul de relații cu publicul pentru a

îndeplini formalitățile necesare ridicării numerelor de înmatriculare ale autoturismului pârâtei judecător.

Subsecvent, între V.V. și pârâta judecător s-au purtat discuții, iar aceasta, deși a refuzat inițial propunerea chemării funcționarului pentru a-i preda plăcuțele de înmatriculare, la insistențele interlocutorului său și după circa 6 minute de la ora contactării inițiale a acestuia, a acceptat să se întoarcă din drum și să deplaseze din nou la sediul poliției, pentru a-și ridica numerele de la funcționarul care urma să se prezinte în scurt timp la ghișeul respectiv.

Referitor la pârâta judecător C.F., discuțiile telefonice purtate la datele de 13.03.2008 și 14.03.2008 au relevat faptul că pârâta judecător C.F. l-a contactat pe V.V. pentru preschimbarea permisului său de conducere precum și cel al soțului său.

Cu această ocazie, pârâta judecător l-a informat pe ofițerul de poliție că deține permisele și fișele medicale, solicitând acestuia informații suplimentare cu privire la actele necesare și modalitatea în care urma să procedeze în continuare.

În acest context, V.V. a înștiințat-o pe pârâta judecător că este necesară prezența acesteia și a soțului său la sediul instituției, pentru obținerea fotografiilor necesare operațiunii de preschimbare a celor două permise de conducere fixând o întâlnire pentru a doua zi.

În dimineața zilei de 14.03.2008, pârâta judecător l-a contactat telefonic pe numitul V.V., l-a anunțat că se afla la sediul instituției, stabilind de comun acord ca pârâta judecător să aștepte la punctul de control, urmând ca de îndată să fie preluată de ofițerul V.V..

Operațiunea de preschimbare a permiselor de conducere s-a realizat cu acea

ocazie, astfel cum rezultă din mențiunile cuprinse în permisele de conducere aparținând pârâtei judecător și soțului acestuia, eliberate la 14.03.2008, data întâlnirii sus-menționate.

Secția pentru judecători, analizând probele administrate în cauză, constată că faptele pârâtelor judecător B.I. și C.F. nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, Secția a avut în vedere dispozițiile legale care sancționează faptele ce constituie abateri disciplinare precum și conținutul înregistrărilor telefonice și declarațiile pârâtelor judecător date atât în cursul cercetării prealabile cât și în fața Secției.

Din conținutul acestora reiese faptul că deplasările pârâtei judecător B.I. la sediul poliției s-au realizat întotdeauna în timpul programului de lucru al instituției respective și că singurele neînțelegeri au fost legate de programul de lucru cu publicul al biroului de la care se pot ridica plăcuțele de înmatriculare ale autoturismelor.

De asemenea, Secția reține că, pârâta judecător a refuzat rezolvarea cu prioritate a intereselor sale, nu a solicitat și nici nu a insistat ca eliberarea numerelor de înmatriculare să se efectueze în afara programului de lucru iar cu ocazia discuțiilor purtate cu ofițerul V.V., chiar a menționat că nu este nicio urgență în eliberarea numerelor de înmatriculare și că ar putea veni în altă zi, în timpul programului de lucru cu publicul, astfel încât soluția la care a recurs V.V. nu îi este imputabilă.

De asemenea, din declarația pârâtei judecător B.I. reiese că, deși i-a fost solicitat serviciul în vederea eliberării unei copii de pe o hotărâre judecătorească, din diferite motive nu a procedat la rezolvarea preferențială a intereselor numitului V.V..

Pârâta judecător i-a indicat numitului V.V. numărul dosarului în discuție și a solicitat efectuarea de verificări pentru a se stabili dacă fusese eliberată o copie legalizată a hotărârii cu mențiunea rămânerii definitive și dacă persoana în cauză se deplasase la sediul instanței pentru ridicarea aceluia înscris.

În ceea ce privește pe pârâta judecător C.F. Secția reține că aceasta îl cunoaște pe numitul V.V. întrucât au locuit în același imobil. În virtutea acestor relații de vecinătate, a apelat la ofițerul de poliție pentru a-i solicita relații cu privire la actele necesare preschimbării permisului său de conducere și al soțului, precum și cu privire la procedura de urmat.

De asemenea, din probele administrate reiese că preschimbarea actelor s-a făcut după deplasarea la sediul poliției pentru fotografiere și cu respectarea procedurilor prevăzute de lege.

Din declarația pârâtei judecător C.F. reiese faptul că aceasta avea cunoștință de faptul că serviciul desemnat cu efectuarea formalităților respective era foarte solicitat, astfel încât o deplasare la sediul poliției în timpul programului de lucru ar fi afectat timpul dedicat activității sale profesionale.

Totodată, Secția reține că, prin solicitarea informațiilor respective, nu a uzat de funcția de judecător, întrucât nu a solicitat un serviciu preferențial sau ilegal acest fapt rezultând și din împrejurarea că, odată ajunși la sediul Secției de poliție, pârâta judecător și soțul său s-au prezentat la biroul ofițerului de serviciu.

De asemenea, nici fapta pârâtei judecător B.I. de a elibera comisarului V.V. o copie legalizată a unei hotărâri a instanței nu reprezintă o încălcare a atribuțiilor de serviciu ci, dovada faptului că acestea au fost îndeplinite corespunzător în condițiile în care s-a făcut dovada achitării taxei legale iar solicitantul avea dreptul să obțină acel act.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecatori urmează să respingă acțiunea formulată de Comisia de disciplină pentru judecatori împotriva pârâtelor judecător B.I. și C.F..

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca neîntemeiată acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecatori împotriva doamnelor B.I. – judecător la Judecătoria P. și C.F. – judecător la C.A.P..

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 9 judecatori al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Irevocabilă prin nerecurare.